

5. Iš 1569 m. liepos 1 d. Liublino unijos akto

[...]

3. Kad Lenkijos karalystė ir Lietuvos Didžioji Kunigaikštystė yra jau vienas neišskiriamas vienalytis kūnas, taip pat viena bendra neišskiriama valstybė, kuri iš dviejų valstybių ir tautų susidarė ir susijungė į vieną tautą (visuomenę).

[...]

5. Lietuvos didžiojo kunigaikščio išrinkimas ir jo apšaukimas (pakėlimas), kuris anksčiau buvo vykdomas Lietuvoje, privalo būti panaikintas taip, kad ateityje neliktų jokio ženklo ar panašumo, kuris rodytų ar reikštų Lietuvos didžiojo kunigaikščio kėlimą, arba inauguraciją. O kadangi Lietuvos didžiosios kunigaikštystės titulas ir urėdijos pasilieka, tad renkant ir vainikuojant jis turi būti kartu apšauktas ir Lenkijos karaliumi, o kartu ir Lietuvos, Rusios, Prūsijos, Mozūrijos, Žemaitijos, Kijevo Volynės, Podliasės ir Inflantijos didžiuoju kunigaikščiu.

[...]

11. Mes, abiejų tautų prelatai, kunigaikščiai, tarybos, didikai ir visi luomai visuose nepasisekimuose turime vieni kitiems iš visų jėgų ir galimybių padėti, jeigu tai naudinga ir reikalinga visiems; samprotaujant, kad ir laimingi, ir atvirkštiniai dalykai yra bendri, bei ištikimai padedant vieni kitiems. *Foedera aut pacta* arba sutartys ir susitarimai su kitomis tautomis pagal bendrą Varšuvos sutikimą negali būti paskui sudaromi, jokie taip pat pasiuntiniai nebus siunčiami į svetimas šalis kitaip, kaip tik pagal abiejų tautų žinojimą, o sandoros ir susitarimai su bet kokia tauta anksčiau sudaryti, kurie būtų kitai šaliai kenksmingi, negali būti išlaikyti.

12. Pinigai tiek Lenkijoje, tiek Lietuvoje turi būti kalami bendru susitarimu vienodi ir lygus svorio, dydžio ir prabos ir užrašo monetoje; tai privalo įvykdyti Jo Karališkoji Didenybė ir tai privalės vykdyti Jo Karališkosios Didenybės įpėdiniai.

[...]

14. Visi statutai ir įstatymai, bet kokie ir dėl bet kokių priežasčių prieš lenkus Lietuvoje nutarti dėl lenko Lietuvos žemės pirkimo ir laikymo, bet kokiu būdu jis ją gavo, arba iš žmonos, arba iš patarnavimo, pirkimo, kaip dovana, keičiant arba kokiu nors įsigijimo būdu pagal paprotį ir visuotinę teisę, tie visi įstatymai galios netenka, nes prieštarauja teisei, teisingumui, abipusiškai meilei ir unijai bei susivienijimui. Todėl tegu visada lenkas Lietuvoje ir lietuvis Lenkijoje gali pagal teisę įgyti ir laikyti turta.

[...]

16. Jokių kitų seimų, atskirų Lenkijos ir Lietuvos luomams, nuo šio laiko karalius nešauks, bet visada šauks bendrus seimus tų abiejų tautų, kaip vienam kūnui Lenkijoje, kur jo karališkajai malonybei ir Lenkijos bei Lietuvos tarėjams atrodys tinkamiausia.

17. Dignitoriaus pareigų ir tarnybų, kurie yra laisvi arba bus laisvi Lietuvos Didžiojoje Kunigaikštystėje, Jo Karališkoji Didenybė neduos niekam, jeigu jis prieš tai neduos priesaikos Jo Karališkajai Didenybei bei Jo palikuonims, karūnuotiems Lenkijos karaliais, ir tai nedalomai Lenkijos Karūnai.

[...]

O visus čia nutarti dalykai negali būti niekada liečiami, keičiami nei Jo Karališkosios Didenybės, nei ponų Tarybų, nei visų luomų ir žemių pasiuntinių, nei pagal bendrą susitarimą, nei atskirai, bet amžini, nepakeisti ir galiojantys turi būti.

Kad aukščiau aprašyti dalykai būtų geriau liudijami ir dėl amžino atminimo, aukščiau išvardyti prelatai, Ponų taryba, ir dvasiška ir pasaulietiška, kunigaikščiai, mes žemių pasiuntiniai ir kiti luomai, tame visuotiname ir bendrame seime Liubline uždėjome ant šio rašto mūsų atspaudus. [...]

Publikuota internete (vieša prieiga):

http://www.lublin.eu/Liublino_unijos_paskelbimo_aktas-1-927-27-1216.html